

Ariel Santamaria

Tot pel vici

TEXT: JOAQUIM VILARNAU
FOTO: JUAN MIGUEL MORALES

Ariel Santamaria i La Banda del Dr. Juanxi és, per voluntat pròpia, el grup més irreverent i políticament incorrecte del panorama musical català. La seva principal ambició és dir-les de l'alçada d'un campanar, del campanar de Reus, per retre homenatge a la ciutat que els ha parit. No són a la música per fer-se rics, i bona prova d'això és que el seu segon disc, *Vida i miracles de l'home viciós* (Edicions Singulares), té un preu de 9,95 euros, tot i que va acompanyat d'un DVD. "Entre una cosa i l'altra, es pot dir que els venem a preu de cost", assegura Santamaria.

Ariel Santamaria i el Sr. Martínez són el cantant i el baixista i productor de la banda. Confessen que el nom del disc vol homenajar "L'home estàtic" de Pau Riba i "L'home dibuixat" de Sisa, però que les coincidències amb aquests prohoms de la música en català pràcticament s'acaben aquí. "Nosaltres fem cançons més pecaminoses, inspirades en llibres de Charles Bukowski. Les nostres lletres volen reflectir una altra realitat moral", assegura Santamaria. "A Catalunya hi ha massa grups que es miren molt el que diuen quan canten. Això a fora no passa. Agafes els Rolling Stones o Lou Reed i veus que les deixen anar pel broc gros. "Jig-Saw Puzzle", una cançó dels Stones de l'any 68, parla d'una nena de tretze anys que entra en un bar i uns tios li diuen 'puja, puja, que et farem la pell entre tots nosaltres'. Aquí som al 2004 i no hi ha collons perquè algú canti una cosa així", diu el Sr. Martínez.

El disc és una òpera rock que narra l'evolució d'un home des de la seva infantesa fins a la seva mort. Una vida marcada pel vici. "Tothom té ganes de vici, el que passa és que alguna gent ho porta més amagat i d'altres més al descobert." El relat del disc està inspirat en la vida real "d'un amic nostre que es va morir ara fa un any", explica Ariel Santamaria. Entre les veus del CD hi ha tres col·laboradors il·lustres: Joan Masdeu, de Whisky's, ("Barri chino"), Joan Reig, d'Els Pets, ("Rock'n'roll Vips") i Titot, de Brams, ("Estic estressat"), a més d'altres músics reusencs, com el percussionista Xavi Macaya. El disc conté onze cançons i un bonus track. Al DVD hi trobem el clip de "L'home viciós (2a part)", que, segons Santamaria, "dura set minuts, però és igual, perquè de tota manera cap televisió tampoc no ens el passaria", la reedició de tot el primer disc ("no es va distribuir, i reeditar-lo ara és massa feina"), les maquetes, un parell de poemes de l'Ariel Santamaria, un parell més del poeta Xavier Amorós recitats pel mateix poeta sobre una música de Santamaria, i uns quants curts friki's, com "Jo tinc un forn microones Balay", on s'explica en cinc minuts com funciona l'aparell.

I si no volen triomfar, què pretenen amb la seva irrupció al món de la música? "Vull arribar al cim més alt de la misèria. Em vaig comprar un pis fa dos anys i el meu objectiu és que, per culpa de la música, el banc me l'acabi fotent", assegura el Sr. Martínez. El seu primer disc el van signar com Ariel Santamaria i la Banda del Pere Mata, però l'oposició dels responsables d'aquest centre de salut mental del Baix Camp els va obligar a

canviar-se el nom. "Deien que la gent es podria confondre i pensar-se que la banda estava formada per malalts del centre, i ens van prohibir el nom. Vam recórrer, però ells tenien un advocat de plantilla i cap problema de diners, i al final ho vam deixar estar."

El nom d'Ariel Santamaria es va fer popular a les passades eleccions municipals, quan va quedar només a tres-cents vots d'obtenir representació a l'Ajuntament de Reus en presentar-se de candidat sota una formació creada per a l'ocasió: la CORI

(Coordinadora Reusenca Independent). "L'alcaldeable de Convergència em va oferir pactar; si li donava l'alcaldia em feia tinent d'alcalde. I ho va dir davant de testimonis", assegura. Amb tot, no sap si repetirà l'experiència: "No depèn de mi. No vull que sembli que vull beneficiar-me'n com tots. Em trobo gent pel carrer que em crida 'alcalde!' i em demana que em torni a presentar, però no sé què faré. Potser em presentaré al Parlament de Catalunya". Per a la campanya, Ariel Santamaria va enregistrar l'himne del partit, que ara apareix al disc com a bonus track.

5 cèntims

GENI I FURIA: La dimensió pública d'Ariel Santamaria no s'acaba amb la música i la política, i als seus 38 anys està preparant un llibre de memòries.

L'ESCENARI: Seguir-los per l'escenari és impactant, amb l'Ariel vestit a l'estil Presley i el Sr. Martínez en tanga i amb una màscara de cuir que li tapa la cara.

DISCOS PUBLICATS: *Everybody's Juanxi* (CD, La Padrina Edicions, 2002) i *COW/SG, La Padrina Edicions*, 2003).

CONTRACTACIÓ: Edicions Singulares, que obrirà d'aquí a poc temps una divisió per portar la contractació dels seus artistes.

PER SABER-NE MÉS:
www.arielsantamaria.com

"A CATALUNYA HI HA MASSA GRUPS QUE ES MIREN MOLT EL QUE DIUEN QUAN CANTEN. AIXÒ A FORA NO PASSA."

